

berefter at leve i Svagelighed og Sygdom? Troer man, at det Offentlige her har givet Erstatning ved den Smule, det har givet? Der kan ikke være Tale om at kalde det Erstatning. Jeg troer, at der bør gives det ærede Thing Leilighed til at vedtage en Udtalelse i denne Sag, og jeg skal nu derfor overrække den høitærede Formand et Forslag til en motiveret Dagsorden, som jeg haaber, at det ærede Thing vil vedtage.

Formanden: Jeg skal oplæse det Forslag til en motiveret Dagsorden, som den ærede Forespørger har indgivet, idet jeg skal bemærke, at Forslaget er deelt i to Dele, og at Forslagsstilleren har begjært særlig Afstemning over hver Deel for sig. Forslaget lyder saaledes:

„Folkethinget udtaler sin dybe Beklagelse af den Behandling, der uvistes af det Offentlige i Maret 1858 imod Snekermester N. Sjørgensen af Kjøbenhavn paa Grund af en mod ham opstaaet Mistanke for begaaet Brandstiftelse.

I den Forventning, at den høitærede Justitsminister vil have sin særdeles Opmærksomhed henvendt paa at træffe saadanne Foranstaltninger, hvorved Misbrug af Forhørsdommeryndigheden, saavidt muligt, fremtidigt kunne forebygges, gaaer Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Tscherning: Den første Deel af denne Dagsorden kan jeg ikke stemme for, før jeg lærer Sagen nærmere at kjende; den anden Deel skal jeg derimod stemme for.

L. C. Larsen: Er det tilladt at begjære deelt Afstemning over Forslaget?

Formanden: Der er allerede af Forslagsstilleren begjært en deelt Afstemning.

Saxfod: Jeg kunde forsaavidt frasælde Ordet, efterat det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har udtalt sig, fordi jeg netop vilde sige, hvad han sagde; jeg vilde maaskee have begrundet det noget udførligere end han, som jo i Grunden slet ikke

begrundede det, men han har sagt det Selvsamme. Jeg skal dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at fordi man ikke drister sig til at stemme for den første Deel af Dagsordenen, efter hvad der i dette Dieblik er oplyst, kunde Forholdet maaskee blive saaledes, at man til en anden Tid og bedre oplyst, end man nu er, kunde, vilde og burde stemme for den. Dersom det er fuldstændigt sandt — det er naturligtvis subjectivt sandt —, hvad den ærede Spørger har fortalt om Fængslerne, saa er det, som han ansørte, en umenneskelig Fremgangsmaade imod en Mand, hvad enten han er Forbryder eller Usthyldig. Den ærede Spørger sølte sig overbeviist om, at det var sandt, og der er vist Mange, der med ham søle sig overbeviste om, at det er fuldstændigt sandt; den ærede Justitsminister sølte sig derimod fuldkommen overbeviist om, at det var usandt, eller i det Væsentligste usandt, og der er vist ogsaa Mange, der søle sig forpligtede til at betragte Sagen paa samme Maade som den ærede Justitsminister. Den ærede Rigsdagsmand for Egenborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) talte om, at, hvad vi her havde for os, var kun anden Haands eller tredie Haands Vidnesbyrd, som man ikke kunde lægge videre Vægt paa; men det forekommer mig, at der maa kunne staffles, ikke alene anden Haands Vidnesbyrd, men virkelige Vidnesbyrd i Sagen, og at Sagen er af den Natur, at det fortjener at efterstræbes at staffle saadanne tilbeie. Saavidt jeg veed, vil Den, der er mistænkt og anklaget for en Forbrydelse, naar han sidder i Fængsel, kunne modtage Besøg af Bekjendte og Slægtninge, og saadanne Bekjendte og Slægtninge havde jo Snekermester Sjørgensen, efter hvad den ærede Spørger har sagt. Der er al Muelighed for, at de have villet søge at faae ham itale under hans Fængsling og Sygdom; have de faaet ham itale, vilde de atkfaa selv kunne vidne, om virkelig hans Forhold, de Omstændigheder, hvorunder han befandt sig, vare saaledes, som her idag er skildret. Have de ikke kunnet faae ham itale, fordi Forhørsdommeren har nægtet det, seer jeg ikke Andet, end at dette er, om jeg saa maa kalde det, en ny Tortur, der var paalagt den Paagjældende. Der maa, forekommer det mig, kunne bringes Klarhed til-